

किंचतस्यशत्रुत्वेतदभिप्रायश्चरैरपिदुर्ज्ञेयइत्याह॥अशक्यमिति॥परस्यशत्रोर्भावश्चारेण सहसाद्राक्ष्यश्रमात्रेणवेत्तुं ज्ञातुमशक्यएव॥अज्ञातेनपृष्टे उत्तरस्यैवादानात्॥श
त्रुप्रहितत्वेनज्ञाते प्रत्युतदंडस्यापिप्रसंगात्॥नन्वेवंजगति चारप्रेषणनैष्कल्यप्रसंगइतिचेन्न॥बहुकालंतत्रस्थितौ तद्वचनैस्तद्व्यवहारैस्तत्प्रसंगेहर्षामर्षादिभिश्च तस्यशत्रुमित्र
त्वज्ञानाय तत्प्रेषणसंभवात्॥यदेवमतोंतरेणेति॥अंतरेणस्वरैर्भिन्नैर्नैपुण्यंपश्यतांभृशमितिप्राचीनपाठः॥अंतरेणव्यवहारमध्ये भिन्नैःस्वरैर्विलक्षणविलक्षणस्वरैः कंठध्वनि
भिर्नैपुण्यं सदसदन्यतरत्वनिश्चयं पश्यतां कुरुतां भवानितिशेषः॥तत्रबाष्पकंठत्वे भीत्यापूर्वापरासंगतकथनेचासन् अन्यथासन्नितिनिश्चीयतामित्याशयः॥अंतःस्वभा
वैर्गीतैस्त्वनैपुण्यंपश्यतांभृशमितिपाठे॥भृशमत्यर्थं स्वस्मिन्नैपुण्यं पश्यता जानतापि प्रष्टा अंतःस्वभावैरापाततः प्रसन्नार्थत्वेपि गूढाभिप्रायैर्गीतैर्भाषितैः परस्वभावोभिप्रायः

अशक्यंसहसाराजन्भावोवोदुंपरस्यवै॥अंतरेणस्वरैर्भिन्नैर्नैपुण्यंपश्यतांभृशं॥६१॥नत्वस्यब्रुवतोजातुलक्ष्यतेदुष्टभावता॥प्रस
न्नंवदनंचापितस्मान्मेनास्ति संशयः॥६२॥अशंकितमतिःस्वस्थोनशठःपरिसर्पति॥नचास्यदुष्टवागस्तितस्मान्मेनास्ति संशयः
॥६३॥आकारच्छाद्यमानोपिनशक्योविनिगूहितुं॥बलाद्विविष्टणोत्येवभावमंतर्गतंनृणां॥६४॥

सहसावेत्तुंनशक्यइत्यर्थः॥६१॥न

नुत्वयैवप्रथमंपरीक्ष्यतामितिचेन्मयापरीक्षितएवेत्याह॥नत्वस्येति॥दुष्टभावता वचनचेष्टादिभिर्दुष्टांतःकरणता नलक्ष्यते प्रसन्नवदनताचदृश्यते॥६२॥उक्तार्थस्यैव
स्थैर्यायाभ्यासः॥अशंकितेति॥अशंकितमतिः निश्चितशरणगमनमतिः रामशरणगमनमेव ममेष्टसाधनमितिसुप्रतिष्ठितचित्तः अतएव स्वस्थः सुस्वभावएवभूत्वाऽयंपरिसर्प
ति नशठोगूढविप्रियधीर्भूत्वा॥दुष्टवादुष्टाशब्दार्थदोषवती॥६३॥ननुशठोप्येवंवक्ष्यतीत्याशंक्याहाकारइति॥आकारआंतरोभावः यावच्छक्यं छाद्यमानोपि न
सर्वात्मनानिगूहितुंशक्यः कुतस्तत्राह॥बलादिति॥भावं शठभावं साधुभावंच विष्टणोत्येव अंतर्यामिदेवतेतिशेषः॥साहि तथावचनादिप्रेरणया तंप्रकटीकरोतीत्यर्थः॥
अस्यत्रिरेकरूपवादान्निर्दुष्टत्वंनिर्णीयतइतिभावः॥६४॥